

det er nødvendigt overfor de heromhandlede, i Reglen i egennyttig Hensigt foretagne Forbrydelser at kunne idømme betydelige Bøder, enten som eneste Straf eller i Forbindelse med anden Straf. Skal dette imidlertid vise sig at være af nogen Virkning, maa man nødvendigvis fravige vor Lovgivnings almindelige Regler om Bødestraffe og navnlig gøre Bøderne til Genstand for almindelig Tvangsinddrivelse, hvilket er saa meget mindre betænkeligt, som dansk Ret paa dette Punkt i Nutiden indtager en fuldstændig isoleret Stilling. Urigtigt vilde det dog herved være at lade Bødekravet i Tilfælde af Skyldnerens Insolvens konkurrere med almindelige Gældsfordringer, og Udkastets § 90, der for saa vidt betegner en Tilbagevenden til Principet i Forordningen af 6te December 1743 § 12, har derfor ogsaa givet disse sidste Prioritet fremfor Bødekravet. Til paa den anden Side at hindre en Omgaaelse ad den Vej, at Tiltalte med en truende Bødedom for Øje bortskænker sin Formue, strække Konkurslovens Afkræftelsesregler næppe til; der maa yderligere hjemles Bødedommen en almindelig Forrang fremfor Gavekreditorens Krav, se Udkastets § 90.

Stoffets Ordning i dette Kapitel er denne:

§§ 84 og 85 omhandle kun forsætlige Forbrydelser. Af disse rammer § 84 Stifteres og Selskabsmyndigheders groveste Misbrug ved urigtige Angivelser ved Selskabers Stiftelse, Anmeldelse, ved de lovbefalede Bekendtgørelser eller overfor Generalforsamlinger samt ved Handlinger, der ere i Strid med Kreditorernes Ret (§ 84 Nr. 3) og endelig ved at paaføre Selskabet Skade gennem bevidst Tilsidesættelse af deres Pligt (§ 84, 2det Stykke). For alle disse Forbrydelser forbeholder dernæst Paragrafens sidste Stykke Anvendeligheden af en mulig forskyldt højere Straf efter den almindelige Lovgivning, saaledes at der ved Siden af denne kan anvendes Straf af Bøder indtil 20,000 Kr. § 85 rammer dernæst de samme Personers urigtige Angivelser ved andre Lejligheder end dem, der ere nævnte i § 84. Efter § 86 straffes de samme objektive Handlinger som i §§ 84 og 85, naar de ere begaaede af grov Uagtsomhed. §§ 88 og 89 omfatte de mindre betydelige Forseelser, der til Dels alene ere Overtrædelser af Ordensforskrifter. Straffen er i disse Tilfælde alene Bøder, men som i Almindelighed ved Politiforskrifter er baade den forsætlige og den uagtsomme Overtrædelse strafbar.

Det er dernæst fundet nødvendigt med Hensyn til Forsøg paa og Meddelagtighed i de i §§ 84 og 85 omhandlede grove Forbrydelser at give særlig Hjemmel for Strafbarheden, jfr. § 87, der tillige indeholder en Modifikation i de almindelige Regler om Straffen for Meddelagtige. Et principielt Brud med Straffelovens Forsøgs- og Meddelagtighedsregler er det derimod fundet betænkeligt at bringe i Forslag allerede paa Grund af denne Lovs specielle Karakter. Det er derved forudsat, at Forsøg paa og Meddelagtighed i Forbrydelserne efter §§ 88 og 89 ville blive straffrie.

Endelig aabner § 91 Adgang til, at de i §§ 88 og 89 omhandlede mindre Forseelser med Tiltaltes Samtykke kunne behandles paa en simplere Maade end de egentlige Justitsforbrydelser, nemlig efter de for offentlige Politisager gældende Regler, dog saaledes, at de i København blive at henvisse til Behandling i Overensstemmelse med de før Loven af 11te Februar 1866 for saadanne Sager gældende Regler.

En Lov, der som den, hvortil der her foreligger Udkast, skal give omfattende Forskrifter paa et Omraade, for hvilket der hidtil har manglet en almindelig Lov-